

ข้อเขียนของ ดร.แสวง รวยสูงเนิน ลงใน

<http://www.gotoknow.org/blog/sawaengkku/42366> เกี่ยวกับ

การทำบุญไถ่ชีวิตโคเมื่อ 16 ธันวาคม 2552 17:14 น่าสนใจมาก

เมื่อปีที่แล้วผมได้ทำบุญไถ่ชีวิตโคจำนวน ๔ ตัวร่วมกับพี่สะใภ้ใหญ่ของผม เพื่อสะเดาะเคราะห์ตามคำพูดที่ว่า 'ไม่เชื่ออย่าลบหลู่' โดยการขอให้พี่ชายคนกลางที่อยู่โคราชไปอ้อนวอนขอซื้อมาจากโรงงานฆ่าสัตว์แถวๆนั้น ในราคาที่สูงกว่าธรรมดา เพื่อต้องการทำบุญเท่าไรเท่ากัน ลงทุนไปทั้งหมดเกือบ ๕ หมื่นบาท แล้วก็ขนขึ้นรถมาให้ชาวบ้านไปเลี้ยงที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อสนับสนุนกิจกรรมเกษตรอินทรีย์ที่ผมทำกับกลุ่มแดงหม้อ อำเภอเมืองในจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งใจว่ากระสุนนัดเดียวครั้งนี้จะได้นกถึงสามตัวทีเดียว ตอนแรกก็ดูดี ได้เพื่อนเพิ่ม ทุกคนมีความสุข แต่พอไปได้สัก ๓-๔ เดือน คนเลี้ยงก็ออกอาการอึดอัดกัน เพราะวัวที่ซื้อมานั้น เป็นวัวที่เขาคัดทิ้ง ขายเข้าโรงงานฆ่าสัตว์ มีข้อเสียนี่เจ้าของเก่าเขารู้ดี เขาจึงคัดขาย ซึ่งเป็นเรื่องปกติของการขายวัว-ควาย ทำให้มีปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ คนเลี้ยงก็เริ่มงอแง ไม่อยากเลี้ยง จะขอขายเข้าโรงงานฆ่าสัตว์เพื่อซื้อใหม่อยู่ทำเดียว ผมก็อิหลักอิเหลื่อในการตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรดีจึงจะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และได้นกสามตัวอย่างที่หวังไว้ คือได้บุญ ได้เพื่อน และได้ปุ๋ยคอกสำหรับนาอินทรีย์ แต่ก็มารวนระเซแล้ว เลยเริ่มไม่แน่ใจว่าผมได้ทำบุญหรือทำบาปกันแน่ เพราะในที่สุดวัวเหล่านี้ก็กลับเข้าระบบฆ่าสัตว์เช่นเดิม ไม่มีใครจะช่วยผมเลี้ยงให้ทานๆ อย่างที่ผมและพี่สะใภ้ตั้งใจไว้แต่เดิม และผมไม่มีทางที่จะหยุดกระบวนการนำสัตว์ไปฆ่าได้ ผมเลยยิ่งง่ว่าผมได้ไถ่ชีวิตโคจริงหรือ หรือแค่ยึดอายุวัวอีกไม่กี่วัน แล้วไปสร้างปัญหาให้กับสมาชิกโครงการของผม เรียกว่างานนี้ผมเสียเพื่อนไปหลายคน ไม่ทราบว่าคุณหรือเปล่า และวัวบางตัวก็กลับไปเข้าโรงงานฆ่าสัตว์เรียบร้อยแล้ว ผู้เชี่ยวชาญหรือชำนาญการ หรือกองหนุนการไถ่ชีวิตโค-กระบือช่วยแจ้งเสียให้ผมฟังหน่อยว่าผมได้กำไรหรือขาดทุน แต่ผมรู้สึกว่าคุณและเสียความรู้สึกมากๆเลยครับ แต่ยั้งดีที่ได้ความรู้ครับ พอจะฉลาดขึ้นอีกนิดหนึ่ง ว่าการไถ่ชีวิตโคไม่ง่ายอย่างที่คิด

โครงการจัดหาโคให้โครงการไถ่ชีวิตโคโดยสมาคมโคเนื้อพันธุ์กำแพงแสน

หลายหน่วยงานได้จัดทำโครงการไถ่ชีวิตโคโดยรับบริจาคเงินจากผู้ต้องการร่วมทำบุญแล้วนำเงินไปซื้อโคจากโรงฆ่าสัตว์หรือโคจากคอกของเกษตรกร แล้วนำไปให้เกษตรกรผู้ยากไร้ได้ใช้ประโยชน์ต่อไป ในอดีตชาวนาไทยใช้แรงงานจากโค กระบือ ดังนั้นโคที่ได้รับการไถ่ชีวิตส่วนใหญ่จึงเป็นโคเพศผู้ แต่ปัจจุบันนี้หากจะไถ่ชีวิตโคเพศผู้ก็คงไม่มีเกษตรกรคนใดรับเลี้ยงต่อไป เพราะไม่สามารถทำประโยชน์ได้นอกจากขายเป็นเนื้อซึ่งไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

ดังนั้นปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่จึงนิยมไถ่ชีวิตโคเพศเมีย เพราะสามารถทำให้สมประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่ายคือ ผู้ให้สามารถยึดชีวิตสัตว์ได้จนถึงที่สุดและผู้รับก็ได้ผลตอบแทนจากการเลี้ยงดูโคคือได้ลูกโค

อย่างไรก็ตามการซื้อโคเพศเมียจากโรงฆ่าสัตว์ หรือจากแหล่งรวบรวมโคต่างๆ ไปมักจะเป็น โคคัดทิ้งที่ไม่สามารถใช้เป็นแม่พันธุ์ต่อไปได้แล้ว จึงมักเกิดปัญหาขึ้นอีกเช่นกันกล่าวคือเมื่อไม่ได้ ลูกเกษตรกรก็ไม่อยากเป็นภาระเลี้ยงดูต่อไป จึงไม่สามารถยื้อชีวิตไว้ได้ยาวนานตามความประสงค์ของผู้บริจาคและของเจ้าของโครงการ

ตลาดกลางโคเนื้อกำแพงแสน ซึ่งดำเนินการโดยสมาคมโคเนื้อพันธุ์กำแพงแสน น่าจะสามารถช่วยลดปัญหานี้ได้ คือสามารถจัดหาโคเพศเมียที่ไม่มีปัญหาเรื่องการสืบพันธุ์ ให้กับโครงการไถ่ชีวิตโคของหน่วยงานต่างๆ ได้ กล่าวคือในการพัฒนาโคพันธุ์กำแพงแสน จะมีโคเพศเมียจำนวนหนึ่งต้องถูกคัดออกจากแผนผสมพันธุ์ เพราะไม่สามารถจดทะเบียนพันธุ์ได้ เนื่องจากลักษณะบางอย่างไม่ตรงกับมาตรฐานพันธุ์ และในที่สุดก็ถูกส่งโรงฆ่าสัตว์ อันที่จริงโคเหล่านี้ยังสามารถใช้เป็นแม่พันธุ์ได้ดี ถ้าเกษตรกรนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตลูกโดยไม่คิดจดทะเบียนพันธุ์ก็จะไม่เกิดปัญหาเหมือนกรณีของดร.แสวง โดยสมาคมจะจัดการทำเครื่องหมายถาวร(สักเบอร์หู)และตรวจโรคแท้งติดต่อให้ก่อนส่งมอบ

จึงขอประชาสัมพันธ์มายังผู้ใจบุญ และหน่วยงานที่จัดทำโครงการไถ่ชีวิตโค กระบือ หากสนใจให้สมาคมจัดหาโคให้ก็โปรดติดต่อล่วงหน้าเพราะต้องใช้เวลาจัดเตรียมโคพอสมควร